

"Himmelen faller! Himmelen faller!"
ropte den lille kyllingen i eventyret
Og himmelen falt, ingen lyttet, og alt ble stille.

Et [søk i forskningslitteraturen](#) etter "elektromagnetiske" + "biologiske virkninger" gir et forbløffende antall treff, 76 400 studier. Flere studier enn for de fleste andre miljøtrusler. Likevel fortsetter verden som før. Den ser, men er blind. Den hører, men den er døv, og tar stillheten som tegn på at alt er i orden, flammene som nærmer seg for å varsle en lys fremtid.

På den nederlandske øya Texel, som ligger ved sørenden av en rad øyer som skiller Vadehavet fra Nordsjøen, kom en stor hekkekoloni av sjøfugl, såkalte splitterner ("store terner" på nederlandsk) til å skape overskrifter i forrige måned fordi de døde. Av de 7000 fuglene som pleier å hekke i De Petten-naturresevatet til slutten av mai, var det ingen igjen i midten av juni. 3000 fuglelik ble samlet inn, og resten enten døde eller forlot reirene sine.

Den som sendte meg denne nyheten, Antonia i Nederland, sendte meg også lenken til et [nederlandsk nettsted](#) som overvåker alle mobilmaster og antenner gjennom hele land. "Fugleinfluenza" fikk skylda for ternekatastrofen, men hun hadde mistanke om at noe annet kan være på gang. Da jeg så på nettsiden, ble jeg forvirret. De første 35 døde ternene ved De Petten ble funnet 29. mai 2022. Det er tre mobilmaster langs kanten av resevatet, og faktisk også inne på territoriet der ternene bor. I følge nettstedet var 18 nye 4G-antennetopp blitt montert i tillegg på disse mastene – 6 nye av Vodafone på sin 83 fot høye mast den 25. mai 2022, og 12 av KPN på sin 108 fots mast den 29. mai 2022. Antallet ulike frekvenser som sendes ut fra disse to mastene hadde økt fra 5 til 11 over natten.

I tillegg til å ha alle disse antennene rett ved resevatet, ligger De Petten på den nordlige kanten av en vannvei som skiller Nordsjøen fra Vadehavet, og et stort antall antenner på begge sider av den vannveien - antennene i Den Helder i sør og antennene på Texel i nord - er rettet mot den travle

vannveien, som brukes intenst av skipene som stadig passerer. Følgelig, ifølge mine undersøkelser, er det totalt 105 4G-antenner innenfor 7 miles fra De Petten som er rettet direkte mot reservatet.

Var Texels splitterner allerede i dårlig form av all strålingen de hadde vært utsatt for de siste årene? Og gjorde den plutselige økningen av både antall antenner og antall frekvenser at de omsider døde?

Jeg bestemte meg for å undersøke videre. Det jeg har oppdaget, både i Nederland og andre steder, danner et konsistent bilde, men ikke enkelt. Her er noen grove regler:

- a) *En plutselig og dramatisk økning i antall antenner og frekvenser er dødelig hvis strålingskilden er innenfor en hekkekoloni eller langs kanten av den. Hekkende fugler kan ikke unngå stråling; de må enten forlate reiret eller dø.*
- b) *Intensiteten fra antenner som er rettet mot en hekkekoloni fra avstand avhenger av den menneskelige befolkningen. I et tynt befolket område sender antennene ut lite stråling og få frekvenser fordi få mennesker bruker dem. Derimot er mobilmaster som ligger i større havner mye brukt, både av de bofaste og av skipene, og sender ut maksimal stråling. Det samme gjelder antenner rettet mot mye brukte skipsfartsruter.*
- c) *Avstand har ikke så stor betydning som terreng og mastens høyde. Strålingen fra en høyere mast rekker lenger. Og når det ikke er annet enn vann mellom masten og fuglekolonien, reflekterer og forsterker vannet signalet og avstanden betyr veldig lite.*
- d) *4G-master er generelt verre enn 5G-master. Dette er fordi 4G-mastene kringkaste strålingen sin i alle retninger mens 5G-mastene sender ut mesteparten av energien i fokuserte stråler, rettet direkte mot folk som holder 5G-telefoner i hendene.*

Med disse reglene i tankene, la oss se på noen få andre hekkende kolonier av splitterner og se hva som har skjedd med dem i år:

En annen stor hekkekoloni av splitterner skapte overskrifter litt senere, og av samme grunn: den ligger i Waterdunen, i motsatt ende av Nederland, i Zeeland-provinsen. I likhet med De Petten ligger naturreservatet Waterdunen på en travel skipsled ved inngangen til en travel havn. Dette er den største kolonien av disse fuglene i Nederland. Waterdunen var vert for 7000 ternerpar som fløy nordover fra Afrika for å hekke der denne våren. Men den 24. juni 2022 ble det rapportert at 4600 døde voksne og unge splitterner var blitt samlet inn der i løpet av de to foregående ukene. I slutten av juni eksisterte heller ikke denne kolonien lenger.

Naturreservatet ved Waterdunen har 318 mye brukte 4G-basestasjoner rettet mot seg fra avstander fra 0,5 til 8 miles. De fleste av disse slipper ut mellom 1000 og 2000 watt stråling hver. 46 av disse antennene er nye, etter at de ble montert på allerede eksisterende master i april, mai og juni 2022. En 55 fots mast mindre enn 2 miles nedover stranden fra Waterdunen ble oppgradert den 18. mai 2022, fra 6 antenner til 12 og fra 2 frekvenser til 4. En annen, en 40 fots mast samme sted var blitt oppgradert 22. juni 2022 fra 6 antenner til 18 og fra 2 frekvenser til 6. Splitterner lever av fisk, denne masten står innenfor denne koloniens beiteområde.

Skjedde det samme med alle hekkende splitterner i Nederland? Nei bare 20 miles fra Waterdunen lå en liten, sunn ternerkoloni ved et naturreservat som heter Yerseke Moer. Og fra april til juli, dvs. gjennom hele hekkesesongen 2022, trivdes denne kolonien og ingen døde fugler ble funnet der. I motsetning til De Petten og Waterdunen, ligger dette reservatet på et relativt isolert sted, det er ikke i nærheten av en større havn og ligger ikke langs ved skipstrafikken. Totalt 35 4G-basestasjoner er rettet mot dette reservatet fra avstander på opptil 8 miles. Bare to av disse basestasjonene har kommet til siden april.

Likeledes er det i Frankrike: Der gjorde to veldig store ternekolonier to helt forskjellige erfaringer. Ved naturreservatet Platier d'Oye nær havnen i Calais hadde en koloni på 3000 splitterner begynte å hekke i april. De første 100 døde fuglene ble oppdaget den 20. mai, og i løpet av få uker var kolonien nesten fullstendig utryddet.

Situasjonen ved Platier d'Oye ligner den lenger nord på Texel: dusinvis av nye 4G- og 5G-basestasjoner ble montert nær reservatet i løpet av mai og juni. 3 nye 4G-basestasjoner og 6 nye 5G-basestasjoner ble montert på en eksisterende 90 fot mobilmast som grenser til reservatet. Ytterligere 6 nye 4G-basestasjoner og 6 nye 5G-basestasjoner ble satt opp på en allerede eksisterende 140 fots mast omtrent to miles unna i sørøst. Ytterligere 6 nye 4G- og 6 nye 5G-ble montert på en eksisterende 95 fots mast omtrent to mil mot øst. Når dette skrives er det forbløffende antall blitt 355 basestasjoner av alle slag på 26 master på 13 steder, og de strekker seg fra 10 fots til 255 fots høyde innenfor omtrent 4 miles fra dette naturreservatet.

En enda større koloni -- den største hekkkolonien av splitterner i Frankrike -- hadde *ingen sykdom i hekkesesongen 2022*. Den kalles Polder de Sébastopol og var vert for flere tusen par hekkende fugler. Men som Yerseke Moer, ligger den på en isolert øy med få menneskelige innbyggere. Øyas landområde er i stor grad viet til parker, naturreservater og overnattingssteder for besøkende. Ingen av basestasjonene på de to mobilmastene en halv mile vest for Polder er rettet mot reservatet. Og selv om det er et stort antall basestasjoner mellom én og fire miles unna som er rettet direkte mot Polder, passerer det ingen skip på utsiden og de basestasjonene er lite brukt, bortsett fra av besøkende til reservatet som går langs stiene.

Ser vi på detaljene og ulike forløpene ved disse fuglenes hekkkolonier hver for seg, brytes den offisielle historien sammen. Hvordan kan man få noen mening i at så mange av disse fuglene er blitt tatt livet av i løpet av noen få uker på steder som ligger så spredt? Ifølge fuglevernorganisasjonene er fugleinfluensa så smittsomt at den sprer seg blant splitterner over hele Europa i løpet av få dager, likevel er den så ikke-smittsom at en liten koloni med terner 20 miles unna slipper unna. Fugleinfluensaen skulle altså spre seg fra den ene enden av Nederland til den andre på noen få dager, men ikke mellom to nederlandske kolonier 20 miles fra hverandre, og ikke mellom de to største koloniene i Frankrike?

Fuglevernorganisasjonene synes tydeligvis heller ikke at det er rart at i 2022 (a) dreper fugleinfluensa plutselig, og for første gang noensinne, splitterner og (b) forekommer i hekkesesongen. I flere tiår med overvåking av dem, har fugleinfluensa aldri før påvirket splitterner noe sted i verden. Og fugleinfluensa har alltid vært en sesongsykdom som bare forekommer om høsten og vinteren, og har aldri før påvirket alle typer ville fugler vår og sommer – frem til 2022. Fugleinfluensa har heller aldri påvirket så mange forskjellige typer villfugl på en gang – terner, måker, avosetter, suler, joer, lomvi, lundefugl, tjeld, ender, gjess, svarthalespover, fasaner, skjærer, strandløper, storker, traner, pelikaner, hegrer, svaner, lom, spurver, duer, rødvinget svarttrost, ugler, skarv, lappedykker, myrsnipper, kråker, ravn, hvithodehavørn, hauker, falker, gribber. Både fugleorganisasjonene og myndighetene reagerer automatisk med å bruke masker og heldekkende antrekk når de besøker disse koloniene og håndterer døde fugler. **De burde heller begynne å stille spørsmål ved årsaken til en slik enestående katastrofe.**

Det er ingen tvil om at syke fugler har testet positivt for et virus kalt H5N1. Men når hvert testlaboratorium konstant forsterker fragmenter av dette viruset i utallige antall PCR-tester, bør man mistenke vegger, gulv, luft, utstyr, og personellet i testlaboratoriene for å være forurenset med dette viruset. Når vi husker at prøver fra en geit, en vaktel og en papaya som ble sendt til National Health Laboratory of Tanzania, alle kom tilbake som positive for COVID-19, bør vi vurdere resultatene fra

PCR-tester, hva enten de gjelder mennesker, fugler eller frukt, med en viss forsiktighet. Ja, både fugler og mennesker blir syke og dør, men det er en annen åpenbar faktor som blir ignorert. Tendensen vi har til å legge skylden for all sykdom på mikroorganismer, ødelegger vår verden.

Det er den ukontrollerte bestrålingen av vår verden som dreper oss og nå utsletter alle fuglene. Både 4G- og 5G-antennene blir satt opp raskere og i større tall enn noen gang før, ikke bare på land, men til og med til sjøs. Overalt der det er vindparker til havs, plasserer mobiltelefonselskapene ut basestasjoner med disse som plattformer. Sjøfugler vil snart ikke bare mangle et sted å legge eggene og oppdra ungene sine, men de vil ikke engang være i stand til å jakte på mat og føde ungene uten å bli bestrålt. Det største selskapet som bygger mobilmaster på havoverflaten heter Tampnet. Her er et kart over alle mastene deres og deres dekningsområder i Nordsjøen og Mexicogulfen:

<https://www.tampnet.com/coverage-maps>

I 1918, da spanskesyken herjet som verst, forsøkte medisinske team i Boston og San Francisco å påvise denne influensaens smittsomme natur, men det ble en fullstendig og rungende fiasko. De samlet spytt, slim og sekreter fra munn, nese, svelg og bronkier hos syke influensapasienter i ulike stadier av sykdommen og overførte disse sekretene til nesene, halsen og øynene til hundrevis av friske frivillige. De sprøytet blod fra syke influensapasienter inn i friske frivillige. De fikk friske frivillige til å sitte nese mot nese med alvorlig syke influensapasienter mens de snakket med hverandre, og så hostet pasienten fem ganger direkte inn i ansiktet til den frivillige. Ingen av de frivillige ble syke på noen måte. Disse eksperimentene ble publisert i [Journal of the American Medical Association](#), [Boston Medical and Surgical Journal](#), og [offentlige folkehelse rapporter](#).

Også hester fikk influensa, og forsøk på å overføre influensa fra en hest til en annen gikk like dårlig. Som et resultat av disse eksperimentene, [skrev oberstløytnant Herbert Watkins-Pitchford](#) at han ikke kunne finne noen bevis på at influensa noen gang ble spredt direkte fra en hest til en annen.

Mange er de forskerne som opp gjennom årene har lagt merke til at influensa, hva enten hos mennesker, hester, fugler eller griser, er en ekstremt merkelig sykdom. For eksempel har ingen noen gang forklart hvorfor influensa er sesongbetont. Eller hvorfor influensaepidemier tar slutt. Eller hvorfor epidemier utenom sesongen ikke sprer seg. Eller hvordan influensaepidemier kan eksplodere over hele land på en gang, og så forsvinne like mirakuløst, som om den plutselig ble forbudt. Eller hvordan menneskelig influensa kan spre seg kloden rundt på dager, og har alltid gjort det, selv for århundrer siden da verken fly, biler, jernbaner eller dampskip eksisterte. Minst 23 forskere gjennom årene, inkludert Richard Shope, vitenskapsmannen som først identifiserte influensaviruset i 1931, har publisert artikler som stiller spørsmål ved influensaens smittsomme natur og/eller antyder en elektrisk årsak til den.

Kapittel 7, 8 og 9 i min ytterst viktige bok, [Den usynlige regnbuen – Historien om elektrisiteten og livet](#), 2018 (451 sider + noter, referanser og stikkordsliste, 3. opplag), gir en fullstendig, detaljert undersøkelse av historien og vitenskapen om influensa. Kapittel 16, det lengste kapittelet i boken, er for en stor del viet virkningen som elektromagnetisk stråling har på fugler. Jeg synes alle fugl- og naturvernorganisasjoner bør anskaffe boken min og lese den nøye.

Arthur Firstenberg, President
Cellular Phone Task Force
P.O. Box 6216
Santa Fe, NM 87502
USA
phone: +1 505-471-0129

arthur@cellphonetaskforce.org

28 juli, 2022

De siste 44 nyhetsbrevene, inkludert dette, er tilgjengelige for visning på [nyhetsbrevsiden](#) til Cellular Phone Task Force. Noen av nyhetsbrevene er også tilgjengelige på tysk, spansk, italiensk, fransk, norsk og nederlandsk. For å dele som PDF: [Birds on Texel Island](#).

Arthur Firstenberg, forfatter av *The Invisible Rainbow: A History of Electricity and Life*, administrator av internasjonal appell for å stoppe 5G på jorden og i verdensrommet, og administrator av [ECHOEarth](#) (End Cellphones Here On Earth)

(Oversatt av Einar Flydal og John Berg)